וַיִּקַּח שְׁמוּאֵל אֶבֶן אַחַת, וַיָּשֶׂם בֵּין-הַמִּצְפָּה וּבֵין הַשֵּׁן, וַיִּקְרָא אֶת-שְׁמָהּ, אֶבֶן הָעֶזֶר; וַיֹּאמֶר, עַד-הֵנָּה עֲזָרָנוּ יְהוָה.